ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2101
ΚΥΡΙΑΚΗ
27
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1958
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

ΟΧΙ εἰς τὴν ΕΡΕ εἶναι μόνον τὸ ΝΑΙ εἰς τοὺς Φιλελευθέρους

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ ΟΣΤΙΣ ΑΝΑΛΥΕΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΝΟΜΟΝ

Ἡ «ΗΜΕΡΑ» ἔλαβε μίαν βαρυσήμαντον συνέντευξιν παρὰ τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ Ἀχαΐας, εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν Φιλελευθέρων, πρώην ὑπουργοῦ κ. Φωκίωνος Ἀσ. Ζαΐμη, ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν ζητημάτων.

Ὁ κ. Ζαΐμης, διὰ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν φιλελευθέρων, ἐπεβεβαίωσε, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, τὴν ἰδεολογικήν του σ υ ν έ π ε ι α ν. Εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι ἠγωνίσθη ἐπιτυχῶς εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν διὰ τὴν συνένωσιν τῶν δυνάμεων τῶν Φιλελευθέρων. Τελευταίως, ἀπέκρουσε διαρρήδην προτάσεις ἀρκετῶν βουλευτῶν καὶ πολιτευτῶν ὅπως ἱδρυθῇ «Κόμμα Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων» καὶ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του, δεδομένου ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης καὶ λόγῳ τῆς οἰκογενειακῆς του παραδόσεως καὶ λόγῳ τῆς ἀτομικῆς του δράσεως, ἔχει μίαν ἀκτινοβολίαν ἐκτεινομένην πολὺ πέραν τῆς περιφερείας μας. Καὶ ἀπέκρουσε τὰς προτάσεις ὁ κ. Ζαΐμης, ὅπως ἀπὸ ἡγέτης ἑνὸς ἰσχυροῦ, ἀλλὰ πάντως τοπικοῦ κόμματος, γίνῃ ἀρχηγὸς κόμματος πανελληνίου, διότι, χωρὶς νὰ παρασύρεται ἀπὸ προσωπικὰς φιλοδοξίας, διέκρινε τὸν κίνδυνον ἐκ τῆς διασπάσεως τῶν φιλελευθέρων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι σήμερον εἶναι αἱ μόναι ποὺ ἐγγυῶνται τὴν κυβερνητικὴν ἀλλαγὴν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις του καὶ συναγείρει τὸν λαὸν τοῦ Νομοῦ μας, προκαλῶν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν πανταχοῦ ὅπου μεταβαίνει ὁ Νέστωρ αὐτὸς τῆς Ἀχαΐας, διὰ τῆς ρεαλιστικῆς καὶ πρακτικῆς τοποθετήσεως ὅλων τῶν θεμάτων.

Δεῖγμα τῆς ἰδεολογικῆς ἀνιδιοτελείας τοῦ κ. Ζαΐμη εἶναι ἡ συμπεριφορά του κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1956, ὅτε διέθεσεν ἀξιόλογον μέρος τῆς ἀτομικῆς του δυνάμεως εἰς σταυροὺς προτιμήσεως ἄλλων συνυποψηφίων, ἵνα προωθήσῃ πρὸς τὴν Βουλὴν νέα πολιτικὰ στελέχη, χωρὶς οὔτε νὰ σκέπτεται κἂν τὴν ἐκδοχὴν μειοψηφίας τοῦ συνδυασμοῦ καὶ προσωπικῆς του ἀποτυχίας, ὅπως συνέβη, διότι τὸν ὑπεσκέλισεν ὑποψήφιος, μὴ διαθέτων τόσην προσωπικὴν δύναμιν, ἀλλὰ ἐνισχυθεὶς ἀπὸ τὸ «Σχέδιον Μάρσαλ» τῆς Ἀριστερᾶς. Ὅταν τοῦ ὑπεδείκνυον μίαν τοιαύτην πιθανότητα, ἀπήντα: «Ἐγὼ μάχομαι μὲ προοπτικὴν τὴν ἐπικράτησιν τοῦ συνδυασμοῦ. Ἐὰν πρόκειται ὁ συνδυασμὸς νὰ ἀποτύχῃ, μικρὰ ζημία θὰ εἶναι ἡ ἰδική μου ἀποτυχία».

Ἤδη, ὁ λαὸς τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας θὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιβραβεύσῃ τὸν συνεπῆ ἀγωνιστὴν τῆς Φιλελευθέρας Ἰδεολογίας. Εἶναι ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος διεκδικεῖ ἀδιαφιλονίκητα τὸν τίτλον τοῦ τοπικοῦ ἡγέτου ΟΛΟΥ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ θὰ ψηφισθῇ ἀπὸ ὅλας τὰς περιφερείας μὲ τὸν αὐτὸν φανατισμόν. Συνθήματα σὰν αὐτό: «Ὁ Ζαΐμης βγαίνει ποὺ βγαίνει, ἂς δώσωμεν καὶ εἰς κανένα ἄλλον σταυρὸν προτιμήσεως», δὲν θὰ παραπλανήσουν κανένα Ἀχαιὸν πολίτην, διότι ὁ κ. Ζαΐμης, ὄχι μόνον δὲν πρέπει νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ἐκλογήν του ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἴσως καλόπιστον, ἀλλὰ ἴσως καὶ ὕ π ο υ λ ο ν προπαγάνδαν, ἀλλὰ δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ χάσῃ οὔτε ἕνα σταυρὸν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς πολίτας, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκτιμοῦν προσωπικῶς. Ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ὑποψηφίους, θὰ ἐκλεγοῦν ἀνάλογα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ψηφοδελτίου καὶ τὴν ἀτομικὴν ἑκάστου. Ἂς μείνῃ ἡ μεταξύ των διαβάθμισις ἐλευθέρα. Καὶ ἂς ἑτοιμασθῇ διὰ τὸν λευκὸν πολιτικὸν τοῦ τόπου μας, τὸν Φωκίωνα Ζαΐμην ἕνας στέφανος νίκης, ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπιβλητικώτερος, διὰ νὰ τὸν κραταιώσῃ εἰς τοὺς περαιτέρω ἀγῶνας καὶ ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν καὶ πρὸς ὅλας τὰς πόλεις καὶ ὁλόκληρον τὸν Νομὸν Ἀχαΐας.

Καὶ ἤδη, μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτήν, ὀφειλομένην τιμῆς ἕνεκεν πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην, μὲ τὸν ὁποῖον εἶναι γνωστὸν ὅτι συνδέουν τὴν «ΗΜΕΡΑΝ» μακροὶ ἀγῶνες, ἐρχόμεθα εἰς τὸ θέμα.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐκλογέων τοῦ Νομοῦ μας — ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν γειτονικῶν Νομῶν, διότι ἔχουν εὐρυτέραν, πανελλήνιον σημασίαν αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Ζαΐμη.

Οἱ ψηφίζοντες τὰ μικρὰ κόμματα κινδυνεύουν ἄθελά των νὰ ἐνισχύσουν ἐπάνοδον τῆς ΕΡΕ

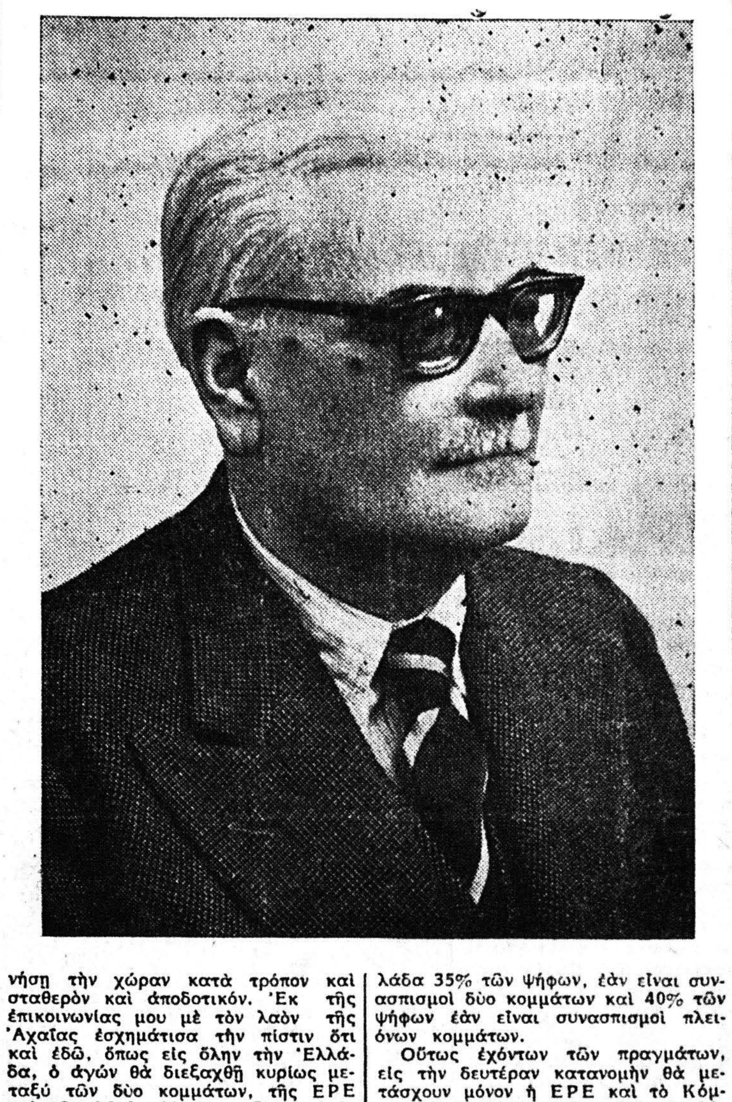

Ἡ συνέντευξις τοῦ κ. Φ. Ζαΐμη

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Πῶς βλέπετε τὸν προκείμενον ἐκλογικὸν ἀγῶνα;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 11 Μαΐου παρέχουν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μίαν μεγάλην εὐκαιρίαν. Ἐν πρώτοις, διεξάγονται ἀπὸ κυβέρνησιν ὑπηρεσιακήν, ὥστε νὰ μὴν ἐπαναληφθῇ ἡ γνωστὴ ἐκ τοῦ προσφάτου παρελθόντος κραιπάλη εἰς βάρος τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ καὶ ὁ δεκασμὸς τῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ πρὸς ὄφελος τοῦ κυβερνῶντος κόμματος. Ἔπειτα, ἐκ τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου ἀποκλείεται ἡ νόθευσις τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος διὰ τῆς μεθόδου τῆς στρατιωτικῆς ψήφου ὡς «διατεταγμένης ὑπηρεσίας». Ἀλλά, τὸ σπουδαιότερον ὅλων εἶναι ὅτι εἰς τὰς ἐκλογὰς αὐτὰς ἡ Ἀριστερὰ κατέρχεται μὲ ἰδικούς της χωριστοὺς συνδυασμούς, μὲ διπλοῦν ἀποτέλεσμα: Ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν θὰ δυνηθῇ ἡ Δεξιὰ νὰ κάμῃ διὰ τὸ κομματικόν της συμφέρον, κ α π η λ ε ί α ν τῶν ἐθνικῶν φρονημάτων τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἔτσι δὲν θὰ νοθευθῇ ἡ λαϊκὴ θέλησις, καὶ ἀφ' ἑτέρου δὲν θὰ δυνηθῇ οὔτε ἡ Ἀριστερὰ νὰ νοθεύσῃ μὲ τὴν σειράν της τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα, ἐπηρεάζουσα, διὰ τῆς μεθόδου τῆς «πριμοδοτήσεως» μὲ σταυροὺς προτιμήσεως, τὴν σειρὰν ἐπιτυχίας τῶν ὑποψηφίων τῆς ἐθνικῆς παρατάξεως. Ἐὰν ὁ λαὸς ἀξιοποιήσῃ διὰ τῆς ψήφου του τὰ νέα ταῦτα στοιχεῖα τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, θὰ ἔχῃ ἐπωφεληθῇ τῆς προσφερομένης μεγάλης εὐκαιρίας διὰ μίαν ριζικὴν ἐθνικὴν ἀλλαγήν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ποῖαι εἶναι αἱ ἐντυπώσεις σας ἐκ τῶν περιοδειῶν σας ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας ἰδιαιτέρως;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Περιώδευσα τὰς ἐπαρχίας Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, ἤδη δὲ ἐπισκέπτομαι τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν. Παντοῦ διεπίστωσα ὅτι ὁ λαὸς ἐξετίμησε δεόντως τὸ ὅτι τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων κατέρχεται εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα μόνον του, πλῆρες αὐτοπεποιθήσεως, ἀλλὰ καὶ τελείως προητοιμασμένον ἵνα διακυβερνήσῃ τὴν χώραν κατὰ τρόπον καὶ σταθερὸν καὶ ἀποδοτικόν. Ἐκ τῆς ἐπικοινωνίας μου μὲ τὸν λαὸν τῆς Ἀχαΐας ἐσχημάτισα τὴν πίστιν ὅτι καὶ ἐδῶ, ὅπως εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἀγὼν θὰ διεξαχθῇ κυρίως μεταξὺ τῶν δύο κομμάτων, τῆς ΕΡΕ καὶ τῶν Φιλελευθέρων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ἄλλως τε, ἀνταποκρίνεται καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς παραδόσεις τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος πάντοτε ἐκινεῖτο πέριξ δύο μεγάλων κομμάτων καὶ οὐδέποτε ἀντελήφθη τὴν ὕπαρξιν οὐσιαστικῶν λόγων διὰ τὴν κατάτμησιν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου.

Εἰς τὴν β' κατανομὴν μόνον τὰ δύο κόμματα

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ λαὸς ἀντελήφθη τὸν νέον ἐκλογικὸν νόμον ἐντελῶς καὶ εἰς ὅλας τὰς συνεπείας του;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν ἔγινε κοινὴ συνείδησις ἡ νέα π ρ α γ μ α τ ι κ ό τ η ς, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ὁ ἐκλογικὸς νόμος. Ἰδιαιτέρως δὲν ἀντιλαμβάνονται πλήρως καὶ εἰς τὰς οὐσιώδεις λεπτομερείας τὸν μ η χ α ν ι σ μ ὸ ν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ προσέξουν οἱ ἐκλογεῖς, ἐὰν θέλουν νὰ μὴν ἀχρηστευθῇ κατὰ σοβαρὸν ποσοστὸν τὸ ἱερὸν δικαίωμα τῆς ψήφου. Ὡς γνωρίζετε, εἰς τὴν πρώτην κατανομὴν τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν μετέχουν ὅλα τὰ κόμματα καὶ ὅλοι οἱ συνασπισμοὶ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς. Δηλαδή, ἐὰν ἕνα κόμμα ἢ συνασπισμὸς συγκεντρώσῃ τὸ ἐκλογικὸν μέτρον (τὸ ὁποῖον ἐξευρίσκεται διὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑδρῶν τῆς περιφερείας) λαμβάνει μίαν ἕδραν. Ὅσας φορὰς τὸ ἐκλογικὸν μέτρον περιέχεται εἰς τὴν ἐκλογικήν του δύναμιν, τόσας ἕδρας λαμβάνει. Ὑπάρχει, ὅμως, ἡ δευτέρα κατανομὴ διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἑδρῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν μείνει ἀδιάθετοι. Καὶ εἰς τὴν δευτέραν ταύτην κατανομὴν μετέχουν ΜΟΝΟΝ ἐκεῖνα τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν συγκεντρώσει εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα τουλάχιστον 25% τῶν ψήφων, μετέχουν ἐπίσης μόνον ἐκεῖνοι οἱ συνασπισμοί, οἱ ὁποῖοι ἤθελον συγκεντρώσει εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα 35% τῶν ψήφων, ἐὰν εἶναι συνασπισμοὶ δύο κομμάτων καὶ 40% τῶν ψήφων ἐὰν εἶναι συνασπισμοὶ πλειόνων κομμάτων.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, εἰς τὴν δευτέραν κατανομὴν θὰ μετάσχουν μόνον ἡ ΕΡΕ καὶ τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων διότι εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ συγκεντρώσουν τὰ 40% τῶν ψήφων ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἡ ΠΑΔΕ, ἡ ὁποία εἶναι συνασπισμὸς 4 κομμάτων (Προοδευτικόν, Ἀγροτικόν, ΕΠΕΚ καὶ Δημοκρατικόν), ἡ ΕΔΑ ἡ ὁποία εἶναι ἐπίσης συνασπισμὸς πολλῶν τ ί τ λ ω ν κομμάτων (Ἀγροτικὸν τοῦ Γαβριηλίδη, Ριζοσπαστικὸν τοῦ Κύρκου, Σοσιαλιστικὸν τοῦ Πασαλίδη, Δημοκρατικὸν τοῦ Σιμιντζῆ καί, δὲν γνωρίζω, ποίων ἀκόμη τίτλων). Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἀπίθανον περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελον ὑπολειφθῇ τοῦ 25% ἡ ΕΡΕ ἢ οἱ Φιλελεύθεροι, πάλιν θὰ μετάσχουν αὐτοὶ καὶ μόνον εἰς τὴν δευτέραν κατανομήν, διότι τὸ ποσοστόν των θὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ μ ε ρ ι δ ί ο υ ἑκάστου κόμματος τῶν συνασπισμῶν. Δηλαδή, καὶ μὲ 20% ἀκόμη, ἡ ΕΡΕ ἢ οἱ Φιλελεύθεροι θὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν δευτέραν κατανομήν, ἔστω καὶ ἐὰν ἡ ΠΑΔΕ ἐλάμβανε 30% (πρόκειται, βεβαίως, περὶ ἁπλῆς ὑποθέσεως, χάριν παραδείγματος), διότι τὸ μερίδιον ἑκάστου τῶν 4 κομμάτων τοῦ συνασπισμοῦ τούτου θὰ ἦτο μόλις 7,5%.

Θὰ χαθοῦν αἱ ψῆφοι τῶν μικρῶν κομμάτων

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ θέματος εἶναι λίαν διαφωτιστική. Θὰ ἠθέλατε νὰ δώσετε περισσοτέρας λεπτομερείας διὰ τὸν μηχανισμὸν τῆς δευτέρας κατανομῆς;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Τὸ θεωρῶ καθῆκον, πρὸς διαφώτισιν τοῦ λαοῦ. Ἡ πρώτη κατανομή, ὡς εἴπομεν, γίνεται εἰς ἑκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ἡ ὁποία εἶναι ὁ Νομός. Διὰ τὴν δευτέραν κατανομήν, σχηματίζονται εἰς τὴν ἐπικράτειαν ἐννέα «μείζονες περιφέρειαι» ἀποτελούμεναι ἀπὸ πλείονας νομούς. Δι' ἡμᾶς, προβλέπεται ἐκ τοῦ Νόμου ἡ Τρίτη «μείζων» περιφέρεια, περιλαμβάνουσα τοὺς νομοὺς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Ἀχαΐας, Ἠλείας, Εὐρυτανίας, Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας.

Ὅσαι ἕδραι δὲν διατεθοῦν κατὰ τὴν πρώτην κατανομὴν εἰς ἕκαστον τῶν νομῶν τούτων, θὰ διατεθοῦν κατὰ τὴν δευτέραν. Θὰ ἀποκλεισθοῦν τὰ μικρὰ κόμματα καὶ τὰς ἕδρας θὰ λάβουν τὰ δύο μεγάλα κόμματα, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς δυνάμεώς των εἰς τὴν «μείζονα» περιφέρειαν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπιβάλλεται νὰ δοθῇ ὑψίστη προσοχή, διότι ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ ἐνισχυθῇ εἰς ἕδρας ἡ ΕΡΕ ἐξ αἰτίας διασπορᾶς τῶν ψήφων τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ εἰς τὰ μικρὰ κόμματα.

Ἐπὶ παραδείγματι, ἐὰν ἡ ΠΑΔΕ συγκεντρώσῃ εἰς μίαν περιφέρειαν 10.000 ψήφους, ποσὸν κατώτερον τοῦ ἐκλογικοῦ μέτρου, δὲν θὰ ἐκλέξῃ ΚΑΝΕΝΑ βουλευτήν. Ἐπίσης ἐὰν ἡ ΠΑΔΕ εἰς μίαν περιφέρειαν συγκεντρώσῃ 20.000 ψήφους, μὲ τὰς 11.000 ἐξασφαλίσῃ μίαν ἕδραν, ἀλλὰ ΘΑ ΧΑΣΗ τὰς ἄλλας 9.000 ψήφους. Τὸ χειρότερον ὅμως εἶναι ὅτι αἱ ψῆφοι αὗται δὲν θὰ χαθοῦν ἁπλῶς. Θὰ βοηθήσουν τὸν ΚΥΡΙΟΝ ἀντίπαλον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ΕΡΕ. Διότι ἐφόσον θὰ ἔχουν ἀποστερηθῆ ἀπὸ τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων, καὶ ἔλθῃ τοῦτο εἰς τὴν δευτέραν κατανομὴν μὲ ὀλιγώτερα δικαιώματα θὰ λάβῃ ἡ ΕΡΕ περισσοτέρας ἕδρας. Θὰ συμβῇ δηλαδὴ τὸ παράδοξον: Οἱ ψηφοφόροι νὰ θέλουν τὴν μὴ ἐπάνοδον τῆς ΕΡΕ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ὅμως νὰ τὴν ξαναφέρουν, διότι δὲν θὰ ἔχουν ψηφίσει τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ κατὰ τὴν λογικήν, εἶναι τὸ ΜΟΝΟΝ κόμμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐπάνοδον τῆς ΕΡΕ καὶ τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας ποὺ αὐτὴ ὑπηρετεῖ, εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Ψῆφος Φιλελευθέρων 100ο)ο κατὰ τῆς ΕΡΕ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Δὲν εὑρίσκετε ὅτι δὲν εἶναι δίκαιος αὐτὸς ὁ ἐκλογικὸς νόμος;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Εἶναι γνωστόν, ὅτι τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν ἠθέλησε τὸν ἐκλογικὸν αὐτὸν νόμον, ἀλλὰ ἦτο κεκηρυγμένον ὑπὲρ τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς. Δὲν εἶχεν, ὅμως, τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ψηφίσῃ τὸν νόμον τῆς ἀρεσκείας του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὑπάρχει σήμερον ἕνας ἐκλογικὸς νόμος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐφαρμοσθῇ τὴν 11ην Μαΐου. Ὄχι μόνον καθῆκον, ἀλλὰ καὶ συμφέρον κάθε Ἕλληνος πολίτου εἶναι νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν ἐκλογικὸν νόμον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἕνα ὅπλον, κατὰ τὸν πρέποντα τρόπον. Κανένας δὲν εἶναι τόσον ἀνόητος, ὥστε νὰ στρέφῃ τὴν κάννην τοῦ ὅπλου εἰς τὸ στῆθος του, ἐνῷ θέλῃ νὰ κτυπήσῃ τὸν ἀντίπαλον. Καὶ ὅμως ὑπάρχει ὁ κίνδυνος οἱ ψηφοφόροι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι μὲ τὴν ΕΡΕ, νὰ κτυπήσουν ὄχι αὐτήν, ἀλλὰ τὸν ἑαυτόν των, ἐὰν δὲν ψηφίσουν τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον εἶναι, ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα, ὁ μόνος ἰσχυρὸς ἀντίπαλος τῆς ΕΡΕ. Ἡ ψῆφος ὑπὲρ τῶν Φιλελευθέρων «πιάνει τόπον». Εἶναι ψῆφος 100% ἐναντίον τῆς ΕΡΕ, ἐναντίον τῆς φορολογικῆς ἀποστραγγίσεως τοῦ λαοῦ, ἐναντίον τοῦ συντριπτικοῦ 3% τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, ἐναντίον τῆς προεισπράξεως τῶν φόρων, ἐναντίον τῆς καθηλώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων, ἐναντίον τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας, ἐναντίον τῆς δουλοφροσύνης εἰς τοὺς ξένους. Ἐνῷ ψῆφος ὑπὲρ τῶν ἄλλων μικρῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι ψῆφος μόνον 50% π. χ. ἐναντίον τῆς ΕΡΕ καὶ ἄλλα 50% ἐναντίον τῶν Φιλελευθέρων, ἑπομένως δὲν εἶναι μόνον μία ἀχρηστευμένη ψῆφος, ἀλλά, κατ' οὐσίαν, μία ψῆφος ὑ π ὲ ρ τῆς ΕΡΕ, διότι μόνον ἡ ΕΡΕ θὰ ἔχῃ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸ ἀδυνάτισμα τῶν Φιλελευθέρων. Καὶ ἂν μὲν ἕνας ἐκλογεὺς θέλῃ νὰ ψηφίσῃ τὴν ΕΡΕ, δικαίωμά του. Θὰ εἶναι ὅμως τραγικὸν δι' αὐτὸν νὰ μὴν θέλῃ τὴν ΕΡΕ καὶ ὅμως νὰ τὴν βοηθήσῃ ἐμμέσως.

Φιλελεύθεροι ἴσον Ἁπλῆ Ἀναλογική

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Γνωρίζετε ὅτι τὰ μικρὰ κόμματα κινοῦνται, κατὰ ἕνα μέρος, ἀπὸ λόγους «τιμωρίας» τῶν μεγάλων κομμάτων, λόγῳ τῆς συμφωνίας των ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Πρόκειται περὶ ἐσφαλμένης πολιτικῆς. Σᾶς εἶπα ἤδη ὅτι τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων ἠ ν α γ κ ά σ θ η νὰ δεχθῇ αὐτὸ τὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

«Ἀρκετὰ ἐταλαιπωρήθη ἡ χώρα ἀπὸ τὴν μανίαν ὡρισμένου ἡγέτου ὁ ὁποῖος ἀνεδείχθη ἀνωμάλως καὶ ἀντιδημοκρατικῶς»

ΛΙΑΝ ΟΓΚΩΔΗΣ Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ

Προκριματικὴν νίκην ἀπετέλεσε διὰ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ἡ χθεσινοβραδυνὴ ὀγκώδης συγκέντρωσις τοῦ λαοῦ τῶν Πατρῶν διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου τῆς Ἑνώσεως Λαϊκοῦ Κόμματος.

Ἡ συγκέντρωσις ἦτο καταφανῶς ἀνωτέρα ἐκείνης τοῦ Καραμανλῆ, τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν πόλιν μας, ἐπὶ πλέον δὲ διεκρίνετο διὰ τὸν πηγαῖον ἐνθουσιασμόν.

Ἦτο μία σαφὴς ἔνδειξις τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ λαοῦ τῆς πόλεώς μας πρὸς τὸν ἐπιφανῆ μας συμπολίτην Παναγιώτην Κανελλόπουλον, ἀλλὰ καὶ τῆς γενικωτέρας φθορᾶς τῆς ΕΡΕ.

Πολὺ πρὸ τῆς ὥρας τῶν ἐγκαινίων ἤρχισαν νὰ συρρέουν πλήθη εἰς τὴν Πλατεῖαν Βασιλίσσης Ὄλγας, ἡ ὁποία κατεκλύσθη κυριολεκτικῶς εἰς ὅλα τὰ προσιτὰ αὐτῆς σημεῖα ἀπὸ χιλιάδας λαοῦ.

Ἐξ ὅλων τῶν ὁδῶν προσπελάσεως πρὸς τὴν πλατεῖαν πυκναὶ μᾶζαι κατηυθύνοντο εἰς τὸν χῶρον συγκεντρώσεως, ὁ ὁποῖος ταχέως ἐκαλύφθη καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκαλύφθησαν τμήματα τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη μέχρι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Μαιζῶνος μέχρι τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας. Διέκρινε κανεὶς εἰς τὰ μάτια τῶν χιλιάδων συγκεντρωμένων τὴν συγκίνησιν διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, τὴν κοιτίδα τοῦ Δημητρίου Γούναρη, ἐξορμᾷ ἡ κίνησις διὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ διὰ τὴν καταδίκην τῶν ἀνωμάλως ἀναρριχηθέντων εἰς τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίησαν διὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὰ συμφέροντα τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας.

Μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὁ λαὸς ὑπεδέχθη τὴν ἄφιξιν τῶν κ.κ. Τσαλδάρη καὶ Κανελλοπούλου, οἱ ὁποῖοι, ἐξ ἄλλου, ἔγιναν ἀντικείμενον ζωηρῶν ἐκδηλώσεων εἰς ὅλην τὴν διαδρομὴν τῶν πρὸς Πάτρας καὶ κατὰ τὴν ἐμφάνισίν των εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ἐκλογικοῦ Κέντρου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Τοὺς δύο συναρχηγοὺς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος προσεφώνησεν ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος ὁ δικηγόρος κ. Ἀθαν. Μιχαλόπουλος εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Κοιτὶς ἰδεῶν, ἔπαλξις ὡραίων ἐθνικῶν ἀγώνων καὶ προμαχὼν τῶν ὑγειῶν πολιτικῶν ἀρχῶν ἡ πόλις τῶν Πατρῶν σᾶς ὑποδέχεται σήμερα μὲ ἀνυπόκριτη χαρὰ καὶ μὲ ὑπερηφάνεια. Οἱ παλαιοὶ φίλοι, ζυμωμένοι μὲ ἱστορίαν ἀγώνων καὶ οἱ νέοι μαχηταί,—ἄνδρες καὶ γυναῖκες—ποὺ πιστοὶ καὶ ἀποφασιστικοὶ στοιχοῦν τώρα τὶς φάλαγγες τοῦ ἰδεολογικοῦ μας ἀγῶνος, σᾶς ὑποδέχονται μὲ χαρά, γιατὶ σᾶς δέχονται ἐδῶ σήμερα, ὄχι σὰν πολιτικοὺς ἡγέτας, ἀλλὰ σὰν προσκυνητὰς τῆς κοιτίδος καὶ τῆς ἱστορικῆς ἐπάλξεως, σᾶς δέχονται σὰν προσκυνητὰς καὶ σὰν κήρυκας τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ὡραίου ἀγῶνος τῆς καθάρσεως τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

Ἀλλά, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ χαρά, αἰσθανόμεθα καὶ ὑπερήφανοι. Ὑπερήφανοι, γιατὶ ἡ ἐδῶ παρουσία σας, αὐτὴ τὴν ἱερὴ στιγμή, μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία τῆς διαβεβαιώσεως ἑνὸς ὅρκου. Μὲ τὶς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας, σᾶς καλοῦμεν νὰ κηρύξετε ἐπισήμως τὴν ἔναρξι τοῦ ἀγῶνος καὶ σᾶς διαβεβαιοῦμεν ὅτι, μὲ τὴν φιλοδοξία ὅπως ἡ Ἀχαΐα γίνῃ καὶ πάλιν ἔπαλξις καὶ προμαχών, τὴν ἰδεολογικὴ σημαία τοῦ ἀγῶνος, ποὺ σὲ λίγο θὰ μᾶς παραδώσετε, πιστοί, ὑπερήφανοι, ἀποφασιστικοί, θὰ τὴν κρατήσουμε ψηλὰ καὶ θὰ τὴν φέρουμε νικηφόρο. Μὲ τὰ αἰσθήματα αὐτὰ καὶ μὲ τὴν διαβεβαίωσι τῆς σιδηρᾶς θελήσεώς μας ἀναφωνοῦμε: Ζήτω ἡ "Ἕνωσις τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος».

Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ὡμίλησεν ὁ κ. Κων. Τσαλδάρης, ὁ ὁποῖος ἐχαρακτήρισε τὴν κυβέρνησιν Καραμανλῆ, ὡς κυβέρνησιν τῆς «εὐνοίας καὶ τοῦ ψεύδους».

Ὡς πρὸς τὸ Κυπριακὸν ὁ κ. Τσαλδάρης εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ τὸ ἐχειρίσθη κατὰ τρόπον ἀπαράδεκτον καὶ ἀντίθετον πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους καὶ ἀσύμφωνον πρὸς τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Ὡς πρὸς τὰς βάσεις, ἡ κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ δὲν εἶχε τὸ σθένος νὰ λάβῃ τὴν θέσιν ποὺ ὑπαγορεύει τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, ἀλλ' ἀφέθη νὰ ρυμουλκῆται ἀπὸ τὰς ἀπόψεις τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων.

Ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, ὁ κ. Τσαλδάρης ἐτόνισεν ὅτι ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ ὑπῆρξε κυβέρνησις σκανδάλων καὶ ἐπεβάρυνε τὸν λαὸν μὲ δυσβάστακτον φορολογίαν, ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψαν ὑπερέσοδα τὰ ὁποῖα ἀπέκρυψε καὶ διεχειρίσθη ἀνελέγκτως.

Καταλήγων ὁ κ. Τσαλδάρης, ἐκάλεσε τὸν λαὸν νὰ ὑπερψηφίσῃ τὸ λαϊκὸν κόμμα, τοῦ ὁποίου ὁ ἀγὼν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῆς ἰσορροπίας καὶ τῆς ἠθικῆς τάξεως εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας.

Ὁ κ. Παν. Κανελλόπουλος, ἀφοῦ ἐχαιρέτησε τοὺς συγκεντρωθέντας συμπολίτας του, ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν του συγκίνησιν, διότι διὰ πρώτην φορὰν δικαιοῦται, εἰς τὴν γενέτειραν τοῦ Δημητρίου Γούναρη, νὰ ὁμιλήσῃ ἐξ ὀνόματος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν ἐκεῖνος.

«Εἰσερχόμεθα—εἶπεν ὁ κ. Κανελλόπουλος—εἰς τὴν τετάρτην περίοδον τῆς ζωῆς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Ἡ πρώτη περίοδος ἐσφραγίσθη ἐν ἔτει 1922 μὲ τὴν θυσίαν τοῦ ἱδρυτοῦ του, μὲ τὸ αἷμα τοῦ μεγάλου Ἀθώου, τὸ ὑπὲρ ὅλων ἐκχυθέν.

Ἡ δευτέρα περίοδος, συνδεομένη μὲ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Παναγῆ Τσαλδάρη, καταλαμβάνει τὴν δεκαετίαν 1926—1936.

Ἡ τρίτη περίοδος, μετὰ τὴν δικτατορίαν, τὸν πόλεμον καὶ τὴν Κατοχήν, ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἔτος 1945 καὶ φέρει τὴν σφραγῖδα τοῦ τρίτου ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος, τοῦ Κωνσταντίνου Τσαλδάρη.

Κατὰ τὰς δύο προηγουμένας περιόδους τῆς ζωῆς του, τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, ἀνασυγκροτηθέν, προέβαλεν ὡς παράγων ὁμαλότητος καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως εἰς τὴν χώραν. Ἐν ἔτει 1926 συνέβαλεν ἀποφασιστικῶς, μετασχὸν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος, δηλαδὴ εἰς τὴν ὑπερνίκησιν τῶν φοβερῶν συνεπειῶν τοῦ Ἐθνικοῦ διχασμοῦ. Ἐν ἔτει 1946 ἐπρωτοστάτησε τὸ Λαϊκὸν Κόμμα εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς π ο λ ι τ ε ι α κ ῆ ς τάξεως καὶ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐνόπλου κομμουνισμοῦ.

Καὶ ἡ σήμερον σημειουμένη τρίτη προσπάθεια ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἐπανέλθῃ ἡ πολιτική μας ζωὴ εἰς τὴν ὁμαλὴν τροχιάν της. Καὶ πιστεύω, ὅτι τὸ Λαϊκὸν Κόμμα εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν τεταγμένον νὰ συμβάλῃ, ἀνασυγκροτούμενον, εἰς τὴν ἐξομάλυνσιν τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς. Βασιζόμενον ἐπὶ αὐστηρῶν παραδόσεων καὶ προσηλωμένον μὲ φανατισμὸν εἰς τὰς φ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Οἱ Φιλελεύθεροι δὲν ἀναλαμβάνουν ΚΑΜΜΙΑΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΝ διὰ παραχώρησιν συμμαχικῶν βάσεων

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ, ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙΑ ΑΠΛΗΝ, ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ

Ἡ «Πελοπόννησος» δὲν ἐδιάβασε μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὴν διακήρυξιν τοῦ Κόμματος Φιλελευθέρων καὶ παρεξηγεῖ τὸν συσχετισμὸν τῶν θεμάτων Κύπρου καὶ βάσεων. Καὶ ἐρωτᾷ:

«Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐδέχετο τὴν ἐγκατάστασιν βάσεων, ἐφ' ὅσον προωθεῖτο τὸ Κυπριακόν, ἔστω καὶ ἐὰν οὐδεμία ἄλλη χώρα θὰ ἐδέχετο τοῦτο;»

Πρὸς ἀπάντησιν, παραθέτομεν τὴν σχετικὴν περικοπὴν τῆς διακηρύξεως τῶν Φιλελευθέρων:

«Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα τῶν βάσεων, τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θεωρεῖ, ὅτι ἡ παραχώρησις αὐτῶν ΔΕΝ ἀνήκει εἰς τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις τῶν Κρατῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς τῆς ἀρνήσεως παραχωρήσεως βάσεων ἐκ μέρους χωρῶν, αἱ ὁποῖαι, ἐν τούτοις, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι μέλη τοῦ ΝΑΤΟ... Τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων, ἀσκοῦν ἑλληνικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, διακηρύσσει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ΔΕΝ εἶναι διατεθειμένη ΟΥΤΕ ΕΙΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ περὶ βάσεων, ἐὰν δὲν ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν πρᾶξιν ἡ ἀρχὴ τῆς συμμαχικῆς ἀλληλεγγύης, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ ἐγκατάστασις βάσεων: Ἐὰν δὲν ἱκανοποιηθῇ τὸ ἱερὸν αἴτημα τῆς Αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ καὶ δὲν ἀναγνωρισθῇ ἰσότιμος θέσις τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν Συμμάχων».

Ποῦ, λοιπόν, εἶδεν ἡ «Πελοπόννησος», ὅτι ἐὰν προωθεῖτο τὸ Κυπριακόν, ἡ Ἑλλὰς «θὰ ἐδέχετο» τὴν ἐγκατάστασιν βάσεων; Ἐὰν παρείχετο εἰς τὸν Κυπριακὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως, ἡ Ἑλλὰς ΑΠΛΩΣ θὰ ἐδέχετο ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ περὶ τῶν βάσεων, φρονοῦσα, πάντως, ὅτι ΔΕΝ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ τὰς παραχωρήσῃ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι εἶναι μέλος τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Αὐτὴ ἡ ΣΑΦΗΣ διακήρυξις τῶν Φιλελευθέρων σημαίνει:

—«Κύριοι Δυτικοὶ Σύμμαχοι, διακηρύσσετε ὅτι τὸ ΝΑΤΟ συνεστήθη διὰ τὴν προάσπισιν τῆς ἐλευθερίας. Ἐὰν τοῦτο τὸ ἀποδείξετε εἰς τὴν πρᾶξιν, δίδοντες τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Κύπρον, τότε — ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΟΤΕ — θὰ συζητήσωμεν τὸ θέμα τῶν βάσεων. Ἀλλὰ ΜΟΝΟΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ὑποσχόμεθα νὰ δεχθῶμεν, χωρὶς νὰ δεσμευώμεθα καὶ διὰ τοιαύτην ἢ τοιαύτην ἀπόφασιν, καθόσον ἡ ἰδιότης μας ὡς μελῶν τοῦ ΝΑΤΟ δὲν συνεπάγεται ΚΑΜΜΙΑΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΝ ΠΕΡΙ ΒΑΣΕΩΝ. Μπορεῖ νὰ παραχωρήσωμεν, μπορεῖ καὶ ΝΑ ΜΗ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΩΜΕΝ, ὅπως ἀπεφάσισαν δικαιωματικῶς ἄλλαι ἀδελφαὶ ἐν συμμαχίᾳ χῶραι. Διὰ τὴν ἐν καιρῷ ἀπόφασίν μας θὰ ἰσχύσουν ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, κριτήρια τοῦ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ.

Εἶναι ἀπολύτως σαφὲς ὅτι τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων δὲν ἀναλαμβάνει καμμίαν ἀπολύτως ὑποχρέωσιν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, μὲ τὴν Κύπρον δούλην εἰς τοὺς «προμάχους τῆς ἐλευθερίας» Βρετανούς, ΔΕΝ ΣΥΖΗΤΕΙ. Ἐὰν δημιουργηθοῦν εἰς τὸ μέλλον αἱ ταχθεῖσαι προϋποθέσεις συζητήσεως, ἡ ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως θὰ εἶναι ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ, θὰ εἶναι ἀπόφασις στηριζομένη εἰς τὸ ΕΘΝΙΚΟΝ καὶ ΛΑΪΚΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝ καὶ ὄχι ἀπόφασις ὑπαγορευομένη ἀπὸ τὰ συμφέροντα ἢ τὴν προπαγάνδαν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου συνασπισμοῦ ξ έ ν ω ν χωρῶν.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Κανελλόπουλος Παναγιώτης
Ἀλεξόπουλος Ἠλίας
Διγενόπουλος Νικόλαος
Καλαμπόκας Ἀθανάσιος
Καρασπήλιος Ἀπόστολος
Κατσίνης Δημήτριος
Μιχαλακόπουλος Ἀναστάσιος
Ραυτῆς Βασίλειος
Τσαούσης Νικόλαος

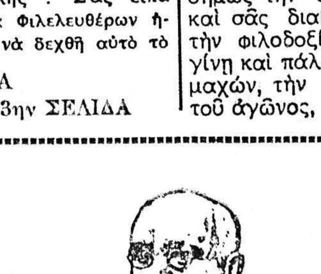

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ
ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ
ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Παπανδρέου Γεώργιος
Βγενόπουλος Ἀναστάσιος
Ζαΐμης Φωκίων
Κουμανιώτης Κωνσταντῖνος
Παναγόπουλος Ρήγας
Παπαγεωργόπουλος Ἀνδρέας
Παπαγιαβῆς Γεώργιος
Παπανδρέου Ἀνδρέας
Σακελλαρόπουλος Νικόλαος

Οἱ Κυπροκάπηλοι καὶ οἱ μειοδόται

Ἡ «Πελοπόννησος» φρονεῖ ὅτι μὲ τὸν συσχετισμὸν τῶν θεμάτων Κύπρου καὶ βάσεων ἀπὸ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐπιχειρεῖται:

«Ἀνίερος καὶ μόνον ἐκμετάλλευσις τῆς ἱερᾶς ὑποθέσεως τῆς Κύπρου ὑπὸ τὴν πλέον βαρεῖαν μορφὴν ἐθνικῆς μειοδοσίας».

Ὥστε, εἶναι ἱερὸν τὸ θέμα τῆς Κύπρου καὶ δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἀντικείμενον προεκλογικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Καὶ πότε, παρακαλοῦμεν, ἔγινεν ἱερόν; Θὰ ἔγινε... τελευταίως. Διότι εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν τῆς 19ης Φεβρουαρίου 1956 καὶ ὁ τότε πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς καὶ ὁ τότε ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Θεοτόκης ἐξεμεταλλεύθησαν τὸ Κυπριακὸν κατὰ ἀ ν ί ε ρ ο ν πράγματι τρόπον.

Ὁ κ. Καραμανλῆς, ὁμιλῶν πρὸς τὸν Ἀθηναϊκὸν λαόν, τὴν ἑσπέραν τῆς 16ης Φεβρουαρίου, ἔλεγεν:

«Ἡ κυβέρνησις κατώρθωσεν, ὥστε τὴν ἀκαμψίαν τῆς μεγάλης Βρετανίας νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ ἡ π ρ ο σ φ ο ρ ὰ ὄχι μόνον τῆς π λ ή ρ ο υ ς α ὐ τ ο κ υ β ε ρ ν ή σ ε ω ς, ἀλλὰ καὶ τῆς α ὐ τ ο δ ι α θ έ σ ε ω ς, κατ' ἀρχήν».

Καὶ ὁ κ. Θεοτόκης, ὁμιλῶν τὴν 17ην Φεβρουαρίου, πρὸς τὸν Κερκυραϊκὸν λαόν, ἔλεγεν:

«Ἡ κυβέρνησις προώθησε τὸ Κυπριακὸν τόσον ἀποτελεσματικῶς, ὥστε ἡ Μεγάλη Βρετανία νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ δὴ ἀ ν ε π ι φ υ λ ά κ τ ω ς τὸ δικαίωμα τῆς α ὐ τ ο δ ι α θ έ σ ε ω ς τῆς Κύπρου».

Τὸ «ἀληθὲς τοῦ λόγου» τῶν κυρίων Καραμανλῆ καὶ Θεοτόκη ἐβεβαιώθη τὴν 9ην Μαρτίου 1956, ὅτε οἱ δῆθεν ἀναγνωρίσαντες «καὶ δὴ ἀνεπιφυλάκτως» τὴν αὐτοδιάθεσιν τῆς Κύπρου, ἀπήγαγον, γκαγκστερικῷ τῷ τρόπῳ, τὸν Ἐθνάρχην Μακάριον καὶ τὸν ἐξώρισαν εἰς τὰς Σεϋχέλλας.

Ἂς μὴν ὁμιλῇ, λοιπόν, ἡ ἐφημερὶς τῆς ΕΡΕ περὶ «ἀνιέρου ἐκμεταλλεύσεως» τοῦ Κυπριακοῦ ἀπὸ ἄλλους, ἀφοῦ πρόκειται περὶ προνομίου τοῦ ἰδικοῦ της κόμματος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν «ἐθνικὴν μειοδοσίαν», αὐτὸ εἶναι ἕνα θέμα, τὸ ὁποῖον θὰ διαφωτισθῇ μόνον μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀ π ο ρ ρ ή τ ω ν φ α κ έ λ λ ω ν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν...